

Templet og den syngende brænding

Af Helle Jørgensen

Tranquebars tamilske navn, Tharangambadi, kan poetisk oversættes som 'byen med de syngende bølger'; et navn som byen har fået efter den konstante lyd af brændingen mod kysten. Navnet er smukt, og havet er det, der skaffer størstedelen af Tranquebars befolkning, fiskerne, deres udkomme. Byens placering ved kysten er imidlertid ikke uden problemer. Den samme brænding, som har givet byen navn, har gennem en længere årrække forårsaget en voksende kysterrosion. Da danskerne i 1620 etablerede fort Dansborg, som nu ligger umiddelbart ned til stranden, var kysten således omtrent 200 meter længere borte end i dag. I den mellemliggende tid har bølgerne langsomt ædt sig ind på kysten og begravet flere af byens gader i havet.

Masilamani Nathar templet ved havets bred

En af de bygninger, som er blevet offer for denne proces, er Masilamani Nathar templet, hvor hovedguden er Shiva. Der er tale om Tranquebars ældste bygning, opført i 1306 af datidens lokale hersker, Kulasekara Pandyan. Oprindeligt var det et stort og betydningsfuldt tempelkompleks med årlige festivaler og processioner, som tiltrak folk langvejs fra; noget som den lokale befolkning stadig husker. Nu er størstedelen af templet forsvundet i havet, som bytte for ikke blot den konstante kysterrosion, men også for de cykloner, som med årtiers mellemrum hærger regionen. Med sin historiske arkitektur og den maleriske placering på havets kant, er Masilamani Nathar templet i dag en af de bygninger i Tranquebar, som tiltrækker flest turister, fra både Indien og udlandet. Masilamani Nathar templet er dog ikke kun et historisk monument, men også fortsat genstand for religiøs aktivitet. Skønt templet grundet sit forfald er mindre aktivt end andre templer i byen, kommer her endnu en hindupræst hver fredag. Trods gentagne appeller til regeringen, har Tranquebars lokalbefolkning endnu ikke fået hjælp til en restaurering af templet.

Hvad man skal stille op med templets tiltagende forfald, har været genstand for årtiers diskussioner. Den regeringsinstans, som har ansvar for forvaltning af templet, har aktuelt planer om at flytte både guderne og de anvendelige stensøjler fra Masilamani Nathar templet, for i stedet at opføre et nyt tempel længere inde i landet. Herved omgås problemet med kysterrosion, og med en mere central placering vil flere givetvis komme i templet, lyder ræsonnementet. Men kan man flytte en religiøst og historisk betydningsfuld bygning som Masilamani Nathar templet fra dets oprindelige plads?

Historier går i Tranquebar om repræsentanter for offentlige myndigheder, som har haft planer om at flytte templet, og som er kommet gruelt galt af sted: En skal være kommet af dage i en ulykke, en anden blev arresteret i en korruptionssag. 'Ganske som egyptologerne kom af dage, når de pillede ved pyramidernes', sagde en besøgende arkitekt til mig. Flere lokale taler om, at man ikke uden konsekvenser kan flytte hovedguden Shiva. 'De kan måske bygge et nyt tempel for hans søn, Murugan', foreslår nogen, 'men hvis de flytter Shiva, vil havet opsluge Tranquebar. Masilamani beskytter os mod havet. Se bare tsunamien i 2004: strækningen mellem templet og fortet var der, hvor der opstod færrest skader.' 'Desuden', tilføjes det, 'er mange besøgende i Tranquebar glade for at komme på stranden, og når de er der, kommer de ned og ser templet; det ligger bedst her'. At der aktuelt er problemer, som at templet nu henligger mørkt og isoleret om aftenen, er der dog udbredt enighed om.

Masilani Nathar templet har både som religiøst sted og som historisk monument sine beskyttere. En komite af lokale borgere og fagfolk som arkitekter og arkæologer kæmper aktuelt for at bevare og restaurere templet på dets oprindelige plads og udbygge kystsikringen omkring det. Indtil videre har lokale troende i forsøg på at redde templet fra yderligere forfald doneret midler og igangsat reparationer på egen hånd, hvorfor man finder dele af templet udbedret med moderne materialer som porcelænsfliser. Arkitekter med

speciale i bygningskonservering har dog også været tilkaldt af komiteen og foretaget opmålinger af templet. Regeringen har omsider tildelt midler til templet – men om de bliver anvendt til et helt nyt tempel længere inde i landet for at undgå de problemer, som kysterosionen afstedkommer, eller til at restaurere det gamle tempel, er endnu for tidligt at sige. Også dette element af Tranquebars kulturarv er fortsat til forhandling.